

ÖVERENSKOMMELSER MED FRÄMMANDE MAKTER

Kungl. Maj:ts och Rikets Kommerskollegii kungörelse angående de förmåner, som i Sveriges hamnar äro beviljade främmande länders fartyg; given i Stockholm den 19 augusti 1926.

Kungl. Maj:ts och rikets kommerskollegium gör vederligt: att följande främmande länders fartyg i svensk hamn tillgodonjuta nedanstående särskilda förmåner¹, nämligen:

Argentina: Enligt *vänskaps-, handels- och sjöfartstraktaten den 17 juli 1835* skola argentinska fartyg icke beläggas med andra eller högre läst-, fyr-, hamn-, lots-, bärgnings- eller andra lokala avgifter än dem, som erläggas av svenska fartyg.

Argentinska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *registreringscertifikat* (Certificado de Matricula).

Belgien: Enligt *traktaten den 11 juni 1895* skola belgiska fartyg, vilka i barlast eller med last inlöpa uti eller avgå från svenska hamnar, de må komma från eller gå till vilken ort som helst, i dessa hamnar i alla avseenden behandlas lika med inhemska fartyg. De skola icke, vare sig vid in- eller utlöpandet eller under uppehållandet därstädes, beläggas med andra eller högre läst-, båk-, lots-, hamn-, bogserings-, karantäns- eller andra avgifter, av vad namn det vara må, som utgå av själva fartygen och uppbäras för staten, offentliga tjänstemän, kommuner, korporationer eller inrättningar eller i deras namn, än dem som drabba eller komma att drabba inhemska fartyg.

Enligt samma traktat skall i allt vad angår sjöfarten från svensk sida icke kunna beviljas annan stat något privilegium, någon förmån eller något företräde, som icke samtidigt kommer belgiska undersåtar till godo.

Rättigheten för belgiska fartyg att idka *kustfart* från hamn till hamn i Sverige är beroende av här gällande lagar och förordningar. Dock är överenskommet, att belgiska fartyg i alla hänseenden i Sverige åtnjuta samma förmåner och privilegier, som blivit eller kunna bliva beviljade de mest gynnade nationer.

Bestämmelserna i traktaten äro icke tillämpliga å medgivanden, som äro eller bliva gjorda till Norge, och icke heller å de medgivanden, som gjorts eller framdeles kunna komma att göras grannländerna i ändamål att underlätta gränshandeln, med mindre dessa medgivanden utsträckas till att omfatta någon annan stat.

Belgiska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *sjöpass* (lettre de mer).

Brasilien: Sedan brasilianska regeringen på sin tid utfärdat dekret därom, att fartyg, tillhörande nation, uti vilkas hamnar brasilianska fartyg voro underkastade högre avgifter än inhemska, för framtiden måste i brasilianska hamnar erlägga tonnageavgift med $33\frac{1}{3}$ procents förhöjning, vilken än ytterligare kunde ökas i händelse omständigheterna därtill föranledde, har genom *kungl. brevet den 5 november 1844* förordnats, att brasilianska fartyg skola åtnjuta de fördelar att i svenska hamnar vid både inkommandet och utgåendet behandlas på samma sätt

¹ Förmåner i avseende å skeppsmätning äro nedan särskilt upptagna.

som inhemska fartyg i avseende såväl å lastpenningar som å båk- och lotsavgifter, hamnumgälder samt varje annan avgift av vad namn och beskaffenhet den vara må, som för fartyg till kronan, stad eller enskild inrättning erlägges.

Till bestyrkande av sin nationalitet äro brasilianska fartyg försedda med *registreringscertifikat* (Titulo de Registro), *mönstringsrulla* (Ról de Equipagem) samt *tullpass* (Passaporte da Alfandega).

Bulgarien: Genom *ministeriella noter den 31 december 1923* har överenskommelse träffats om reglerande av de kommersiella och ekonomiska förbindelserna mellan Sverige och Bulgarien på basis av ömsesidigt tillämpande av klausulen om mest gynnad nation.

Dock äro överenskommelsens bestämmelser icke tillämpliga på *kustfart* och ej heller på de särskilda förmåner, som av Sverige äro medgivna eller kunna komma att medgivas åt Norge eller Danmark, så länge desamma icke utsträckts till någon annan stat.

Bulgariska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *Acte de Nationalité, Congé* och *Rôle d'équipage*.

Chile: Enligt *kungl. kungörelsen den 11 april 1851* skola chilenska fartyg, så länge svenska fartyg i Chiles hamnar icke underkastas andra eller högre avgifter än landets egna fartyg, i svenska hamnar behandlas, vid både inkommandet och utgåendet, på samma sätt som inhemska fartyg i avseende på hamn-, läst-, båk- och lotsavgifter samt varje annan avgift av vad namn och beskaffenhet som helst.

Till bestyrkande av sin nationalitet äro chilenska fartyg försedda med *sjöfarts-certifikat* (Certificado de navegati6n).

Danmark: Jämlikt *handels- och sjöfartstraktaten den 2 november 1826* äga danska fartyg och båtar att i svensk hamn behandlas, vid såväl inkommande som utgående, lika med svenska fartyg i avseende på hamn-, läst-, båk-, lots- och dykeriavgifter samt varje annan avgift, av vad namn och beskaffenhet den vara må, som erlägges till kronan, städer eller vilka enskilda inrättningar som helst.

Genom *ministeriella deklarationer den 22 september 1871, den 5 augusti 1879 och den 11 juni 1904* är bestämt, att danska fartyg och båtar, av vilken storlek och beskaffenhet som helst, gående mellan samtliga orter inom Köpenhamns, Helsingörs och Kjöges tulldistrikt, å ena, samt inom Hälsingborgs, Landskrona, Malmö och Trälleborgs tullkammardistrikt, å andra sidan, skola, där de icke enligt redan gällande avtal åtnjuta än vidsträcktare rättigheter, i fråga om skeppsavgifter, lastpenningar, fyr- och båkavgifter samt alla liknande avgifter till statskassan (härunder dock icke inbegripna hamnavgifter i statshamn) helt och hållet behandlas såsom ginge de inrikes orter emellan.

Enligt 1826 års traktat, art. VI, jämförd med *ministeriell deklaration den 25 juni 1869*, äga vidare de båtar från Köpenhamn och Helsingör, vilkas dräktighet icke överstiger tre svenska nyläster¹ eller tio danska registerton, att i Malmö, Hälsingborgs och Landskrona hamnar vara fria från alla hamn- och lästavgifter av vad benämning som helst, så länge samma frihet medgives båtar av samma slag från Malmö, Hälsingborg och Landskrona i Köpenhamns och Helsingörs hamnar.

Genom *ministeriella deklarationer den 2 april 1873 och den 11 juni 1904* är bestämt, att danska båtar och fartyg, vilkas dräktighet icke överstiger tre svenska nyläster eller tio danska ton och som hava sin hemort i och gå emellan Helsingör, Köpenhamn och Kjöge och dessa städers tulldistrikt, på den ena sidan, samt Hälsingborg, Landskrona, Malmö och Trälleborg och dessa städers tullkammardistrikt, på den andra sidan, skola i Hälsingborgs, Landskrona, Malmö och Trälle-

¹ Enligt kungl. kungörelse den 16 oktober 1874 skall vid beräkning av fartygsavgifter en nyläst anses motsvara, vad angår segelfartyg 3,14 och vad angår ångfartyg 4,5 registerton.

borgs hamnar i avseende på hamnavgifter behandlas på samma sätt som de i traktaten av den 2 november 1826, art. VI, och i deklarationen av den 25 juni 1869 omhandlade båtar.

Slutligen skola enligt 1826 års traktat danska s. k. »Færgebaade», som komma med barlast till Höganäs att därifrån utföra stenkol och eldfasta leror, fortfarande åtnjuta den genom *kungl. förordnande den 19 november 1823* sådana båtar tillerkända frihet från att betala något slags avgift.

Enligt *kungl. kungörelsen den 19 juli 1855* skola, så länge svenska till Island och Färöarna ankommande fartyg varda behandlade lika med danska med avseende å avgifter för fartyg och last, isländska och färöiska fartyg i Sveriges hamnar, på enahanda sätt som danska, behandlas lika med svenska fartyg med hänsyn till avgifter för fartyg och last.

Jämlikt *kungl. kungörelserna den 5 maj 1858 och den 27 november 1925* skola, så länge svenska fartyg i danska staterna åtnjuta motsvarande förmåner, danska fartyg — såväl maskindrivna som icke maskindrivna — vilkas nettodräktighet, uppmätt och beräknad enligt de i Sverige gällande skeppsmättningsföreskrifter, överstiger 30 registerton, kunna idka *kustfart* mellan svenska hamnar, med rättighet att i allt, som rör seglation och handelsföretag, åtnjuta samma behandling, som inhemska fartyg.

Danska fartygs nationalitet bestyrkes genom *nationalitets- och registreringscertifikat*; varjämte *det tal, som betecknar fartygets nettodräktighet*, samt dess *registreringsbokstäver* skola vara tydligt märkta på däcksbjälken i storluckans akterkant eller, där så icke kan ske, på annat iögonfallande och lämpligt ställe på fartyget.

Danzig: Enligt *ministeriella noter, den 30 juni och den 2 juli 1925* växlade med Polen skall sjöfartsavtalet mellan Sverige och Polen av den 2 december 1924 äga giltighet för den fria staden Danzig (se Polen).

Estland: Jämlikt *ministeriella noter den 7 juli 1923* skola estniska fartyg och deras last i Sverige behandlas på enahanda sätt som mest gynnad nation tillhörande fartyg och deras last.

Undantagen från denna bestämmelse är dock rätten att bedriva *kustfart*.

Sverige har förpliktat sig att medgiva transiteringsfrihet genom sitt område för varor, fartyg, båtar och järnvägsvagnar på väg från eller till Estland. Undantag härifrån kunna dock äga rum i följande fall: a) i fråga om krigsförnödenheter under utomordentliga omständigheter; b) med hänsyn till den allmänna säkerheten; c) med hänsyn till sundhetspolisväsendet eller till skyddande av djur eller nyttiga växter.

Från estnisk sida skall icke på grund av avtalet anspråk kunna göras på förmån, som Sverige medgivit eller kommer att medgiva Danmark eller Norge eller båda dessa länder, så länge icke samma förmån medgivits någon annan stat.

Till bestyrkande av sin nationalitet äro estniska fartyg försedda med *sjömansrulla, mätbrev och nationalitetscertifikat* (Flaggenpatent).

Finland: Jämlikt *sjöfartsavtalet den 26 maj 1923* skola finska fartyg och deras last i Sverige, där icke i avtalet annorlunda stadgats, åtnjuta fullkomligt samma behandling som svenska fartyg och dessas last, oavsett varifrån fartygen avgått eller varthän de äro destinerade, och oavsett varifrån lasten förskriver sig eller varthän den är bestämd. Sålunda skola, bland annat, finska fartyg och deras last å svenskt område icke vara underkastade andra eller högre avgifter eller pålagor, av vad slag och benämning de vara må, än svenska fartyg och deras last.

Varje företrädesrätt och befrielse, som i förenämnda hänseenden kunna komma att av Sverige medgivas en tredje makt, skola samtidigt och ovillkorligen jämväl tillerkännas Finland.

Fullständigt befriade från fartygsumgälder i Sveriges hamnar äro:

- 1) fartyg, som från någon ort, vilken det vara må, inkomma i barlast och i barlast åter utgå;
- 2) fartyg, som komma från någon svensk hamn till en eller flera hamnar inom Sverige samt kunna styrka, att de under samma resa i annan svensk hamn redan erlagt ifrågavarande avgifter;
- 3) fartyg, som frivilligt eller av tvingande orsaker inkommit i en hamn med last och därifrån åter utlöpa utan att hava företagit någon som helst handelsoperation.

Denna befrielse skall icke gälla lotsningsavgifter, hamnavgifter för fartyg, bogserings-, karantäns- och andra på fartyget vilande avgifter, vilka svenska och mest gynnad nations fartyg hava att i lika mån erlægga såsom gottgörelse för trafiken tjänande handräckningar och anordningar.

Vad angår skyldigheten för finska fartyg att anlita lots skola fortfarande följande bestämmelser gälla: Finska farkoster av en dräktighet av tretton finska läster eller därunder på resor fram och åter mellan Åland eller skärgården inom Åbo och Björneborgs län samt andra finska orter vid Bottniska viken, å ena sidan, och Stockholm eller annan svensk ort vid Ålands hav eller Bottniska viken, å den andra, skola när annan last än fisk eller lantmannaprodukter — däri inbegripet ved — icke intages eller medhaves, vara i åtnjutande av den genom *deklarationen den 17 augusti 1872* sådana farkoster medgivna befrielse från skyldighet att i svenskt farvatten begagna lots utom, vid inkommandet, i de lotsleder, som föra till första tullplats, där inklerering sker. Därjämte skall finskt passagerarfartyg, varmed regelbunden trafik idkas mellan Finland och Sverige, tillsvidare och i den mån motsvarande förmån i finskt farvatten åtnjutes av svenska passagerarfartyg i regelbunden trafik mellan Sverige och Finland vara i åtnjutande av den genom *kungl. kungörelsen den 16 juli 1920* sådant fartyg medgivna förmån att i fråga om skyldighet att anlita kronolots vara likställt med svenskt fartyg.

Från bestämmelserna i traktaten göras undantag i fråga om *kustfarten* samt i fråga om befarandet av inre naturliga och konstgjorda vattenvägar. I sistnämnda hänseende skola för finska fartyg och deras last i Sverige gälla enahanda villkor som för mest gynnad nations fartyg och last, dock att avgifterna för fartyg och last icke skola uppbäras till högre belopp än för svenska fartyg och svensk last.

På grund av traktaten må anspråk icke kunna göras på de särskilda förmåner, som från svensk sida medgivits Danmark enligt deklarationen den 22 september 1871 angående handels- och sjöfartsförhållandena i Öresund jämte de till nämnda deklaration hörande överenskommelser eller vilka medgivits eller framdeles kunna komma att medgivas Norge beträffande handels- och sjöfartsförhållandena i Idefjorden och Svinesund eller befarande av gemensamma inre vattenvägar, allt så länge icke samma förmåner medgivas annan stat.

Finska fartygs nationalitetshandlingar utgöras av *flaggcertifikat* samt av *nationalitetscertifikat* (fribrev) och *sjömansrulla*, såvida fartyget har en dräktighet om minst 19 registerton.

Frankrike: Enligt *sjöfartstraktaten den 30 december 1881* samt *konventionen den 13 januari 1892*¹ skola franska fartyg, med eller utan last, ävensom deras laddningar, i Sverige, oavsett från vilken hamn fartygen komma samt varifrån lasten förskriver sig eller varthän den är bestämd, i alla hänseenden vid ankomsten, under kvarliggandet och vid avgäendet åtnjuta samma behandling som landets egna fartyg och dessas laddningar.

Enligt samma traktat må icke i fråga om sjöfarten något privilegium, någon förmån eller frihet från svensk sida beviljas en tredje makt, som icke samtidigt utsträcker till Frankrike.

¹ Genom ministeriella noter den 2 och den 12 september 1918 uppsagda men provisoriskt förlängda för tre månader i sänder.

Fullständigt befriade från lastpenningar och expeditionsavgifter i svenska hamnar äro franska fartyg, om de från vilken ort som helst i barlast ankomma och jämväl utlöpa i barlast, ävensom när de, kommande från hamn i Sverige, anlöpa en eller flera svenska hamnar för att därstädes antingen lossa hela eller en del av sin last, eller ock intaga ny last eller fyllnadslast, och styrka att de redan erlagt dessa avgifter, samt slutligen fartyg, vilka frivilligt eller av tvingande orsaker inkommit i en hamn med last och därifrån utlöpa utan att hava företagit någon handelsoperation.

Från bestämmelserna i traktaten är undantag gjort vad angår *kustfart*, i fråga varom föreskrifterna i svensk lag förbliva gällande; varande för övrigt överenskommet, att vid *kustfart* franska fartyg skola behandlas på samma sätt som fartyg, tillhörande de mest gynnade nationer.

Franska fartygs nationalitet bestyrkes genom de handlingar, som benämnas *acte de francisation* och *congé de navigation*.

Grekland: Enligt *handels- och sjöfartstraktaten den 27 (15) oktober 1852¹* skola grekiska fartyg, som ankomma till svenska hamnar, lastade eller i barlast, behandlas såväl vid ankomsten som under deras vistande därstädes och vid utgåendet, på samma sätt som inhemska fartyg, ankommande från samma orter, och detta såväl i avseende å lästavgifter, fyr- och lotspenningar, tullumgälder, hamn- och karantänsavgifter samt ersättningar till offentliga myndigheter för deras biträden eller förrättningar, som i avseende å alla andra taxor och pålagor av vad namn eller beskaffenhet som helst, och antingen de uppbäras för kronans, de lokala myndigheternas eller enskilda inrättnings räkning.

De avgifter av vad namn som helst, som nu eller framdeles måste erläggas av själva fartygen, skola utbetalas i den första hamn, varest de lossa, antingen hela laddningen eller någon del därav, men ingen dylik avgift, pålaga eller utskyld skall ånyo fordras, om sådana fartyg sedermera skulle vilja anlöpa andra hamnar uti samma land, med mindre än att inhemska fartyg, i sådant fall, äro underkastade några ytterligare avgifter.

Kustfarten skall förbliva uteslutande förbehållen svenska fartyg.

Grekiska fartygs nationalitet bestyrkes genom den handling, som benämnes *acte de nationalité*.

Irland: Se Storbritannien och Irland.

Island: Se Danmark.

Italien. I följd av en *den 14 juni 1862* avslutad *handels- och sjöfartstraktat* skall Italiens sjöfart komma i åtnjutande av de eftergifter eller fördelar, som efter traktatens ikraftträdande beviljas någon annan makts sjöfart.

Italienska fartyg, vilka anlända med barlast eller last till Sveriges hamnar, skola, såväl då fartygen inkomma som under det de uppehålla sig därstädes och då de utlöpa, behandlas i likhet med inhemska fartyg i vad angår hamn-, läst- och lotsavgifter ävensom i avseende å varje annan avgift eller pålaga av vad beskaffenhet eller benämning det vara må, antingen den tillkommer kronan, städerna eller vilka enskilda inrättningar som helst.

Italienska fartyg äga rätt att deltaga i *kustfarten* och varuforslingen emellan Sveriges hamnar samt skola, i allt vad som angår denna sjöfart och denna handel, behandlas lika med svenska fartyg.

Italienska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *nationalitetsbevis* (atto di nazionalità) och *sjömansrulla* (ruolo di equipaggio).

¹ Genom ministeriella noter den 24 mars och den 27 juni 1919 uppsagd men provisoriskt förlängd, senast till den 1 september 1926.

Japan: Enligt *handels- och sjöfartstraktaten den 19 maj 1911* skall med avseende å allt, som rör sjöfart, varje privilegium, förmån eller frihet av vad slag det vara må, som Sverige redan beviljat eller framdeles kommer att bevilja undersåtar eller medborgare tillhörande någon annan stat, omedelbart och utan förbehåll utsträckas till japanska undersåtar.

Japanska fartyg skola, varifrån de än må komma och vart de än äro destinerade, icke inom svenskt sjöterritorium påläggas tonnage-, transit-, kanal-, hamn-, lots-, fyr-, karantäns- eller andra liknande eller motsvarande avgifter eller pålagor av vilken benämning det vara må, som uppbäras i regeringens namn eller till dess förmån, av offentliga tjänstemän, enskilda, korporationer eller inrättningar av alla slag, med mindre än att de likaledes och under samma förhållanden påläggas inhemska fartyg i allmänhet eller den mest gynnade nations fartyg.

Japanska fartyg, som användas för reguljär posttjänst, skola, vare sig de tillhöra staten eller av denna för sådant ändamål understött rederi, åtnjuta samma rättigheter, privilegier och friheter, som tillkomma dylika fartyg tillhörande den mest gynnade nation.

Kustfarten undantages från bestämmelserna i traktaten och regleras genom Sveriges lagar. Dock skola japanska fartyg med avseende å kustfarten i Sverige åtnjuta mest gynnad nations behandling.

Japanska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *nationalitetscertifikat* (Certificate of Vessel's Nationality).

Kanada: Se Storbritannien och Irland.

Kina: Enligt *vänskaps-, handels- och sjöfartstraktaten den 2 juli 1908* skola kinesiska handelsfartyg inom svenskt område åtnjuta mest gynnad nations behandling. De skola erlägga lastumgälder eller andra avgifter eller pålagor i överensstämmelse med i Sverige gällande författningar, men det må icke avkrävas dem andra eller högre lastumgälder eller avgifter eller pålagor än mest gynnad nations fartyg.

Kustfarten är icke undantagen från bestämmelserna om behandling som mest gynnad nation.

Kinesiska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *registreringscertifikat* (Certificate of Registration).

Lettland: Enligt *handels- och sjöfartskonvention den 22 december 1924* skola lettiska fartyg och deras last i Sverige behandlas på enahanda sätt som mest gynnad nation tillhörande fartyg och deras last.

Undantagen från denna bestämmelse är dock rätten att bedriva *kustfart*.

Från lettisk sida skall icke på grund av avtalet anspråk kunna göras på särskild förmån, som Sverige medgivit eller kan komma att medgiva Danmark eller Norge eller båda dessa länder, så länge samma förmån icke beviljats andra än nu nämnda stater.

Till bestyrkande av sin nationalitet äro lettiska fartyg försedda med *registreringscertifikat, flaggpatent, mätbrev och sjömansrulla*.

Liberias fartyg skola, jämlikt en *den 1 september 1863* avslutad *vänskaps-, handels- och sjöfartstraktat*, i svenska hamnar icke påläggas andra eller högre lästavgifter eller andra avgifter eller taxor av vad namn det vara må, än som i lika fall skulle drabba inhemska fartyg.

Lithauen: Jämlikt *ministeriella noter den 17 februari 1924* skola lithauiska fartyg och deras last i Sverige behandlas på enahanda sätt som mest gynnad nation tillhörande fartyg och deras last.

Undantagen från denna bestämmelse är dock rätten att bedriva *kustfart*.

Sverige har förpliktat sig att medgiva transiteringsfrihet genom sitt område för varor, fartyg, båtar och järnvägsvagnar på väg från eller till Lithauen. Undantag från dessa stadganden kunna äga rum i följande fall: a) i fråga om krigsförnödenheter under utomordentliga omständigheter; b) med hänsyn till den allmänna säkerheten; c) med hänsyn till sundhetspolisväsendet eller till skyddande av djur eller nyttiga växter.

Från lithauisk sida skall icke på grund av avtalet anspråk kunna göras på särskild förmån, som Sverige medgivit eller kommer att medgiva Danmark eller Norge eller båda dessa länder, så länge icke samma förmån medgivits någon annan stat.

Lithauen skall icke heller kunna fordra de förmåner rörande gränshandel, -trafik och -sambärfärd, vilka på grund av lokala skäl kunna hava medgivits angränsande stater.

Lithauiska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *registreringscertifikat, flaggcertifikat, mätbrev och sjömansrulla*.

Mexico: Enligt *vänskaps-, handels- och sjöfartstraktaten den 29 juli 1885* skall Sverige i fråga om sjöfarten icke bevilja någon annan makts undersåtar något privilegium, någon förmån eller frihet av vad slag som helst, som icke utsträcker till mexikansk sjöfart. Det är välförstått, att Mexicos delaktighet uti de förmåner, privilegier och friheter, som må vara eller bliva andra länder beviljade, icke skall hava längre varaktighet än de fördelar, som medgivits den därmed gynnade nationen.

Av mexikanska fartyg skola icke i svenska hamnar, vare sig vid inlöpan, under kvarliggandet eller vid utgåendet, uppbäras andra eller högre avgifter, pålagor eller sportler till ämbets- och tjänstemän, såsom lästavgifter, fyr-, hamn- och lotspenningar, karantänkostnader, bärgarlön eller ersättning för bistånd i fall av haveri eller skeppsbrott, ej heller andra pålagor eller allmänna eller för särskilda orter fastställda avgifter av vad beskaffenhet eller namn det vara må än sådana, som erläggas eller må komma att erläggas av varje annan nation.

Den dräktighet, som finnes angiven i skeppshandlingarna, skall läggas till grund för erläggandet av de avgifter, som utgå efter tontal.

Mexikanska ångfartyg, som underhålla regelbunden förbindelse mellan Sverige och Mexico, åtnjuta samma rättigheter vid inlöpan, expedition och utgående, som de, vilka beviljats eller framdeles må varda beviljade ångfartyg, tillhörande vilken som helst annan nation.

Fullständigt befriade från lastpenningar i svenska hamnar äro mexikanska fartyg, om de från vilken ort som helst i barlast ankomma och jämväl utlöpa i barlast; vidare när de, kommande från hamn i Sverige, anlöpa en eller flera svenska hamnar för att därstädes antingen lossa hela eller en del av sin last, eller ock intaga ny last eller fyllnadslast, och styrka att de redan erlagt dessa avgifter; ävensom när de av tvingande orsaker inkommit i en hamn med last och därifrån utlöpa utan att hava företagit någon handelsoperation.

Kustfarten är förbehållen svenska fartyg.

Mexikanska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *nationalitetscertifikat och pass* (Patente de Navegación) eller medelst *registrerings- och mätintyg* (Certificado de Matricula).

Nederländerna: Enligt *handels- och sjöfartstraktat den 25 september 1847* jämte *tilläggskonvention den 15 december 1908* har Sverige tillförsäkrat Nederländerna den mest gynnade nations behandling i allt som angår sjöfart.

Nederländska fartyg, vilka, i barlast eller lastade, från vilket land som helst till Sveriges hamnar ankomma, skola såväl vid deras ankomst som vid deras

avgång behandlas på samma sätt som inhemska fartyg med avseende å hamn-, läst-, fyr- och lotsavgifter ävensom i avseende å varje annan avgift eller pålaga, av vad namn och beskaffenhet den vara må, vilken tillfaller staten, städerna eller särskilda inrättningar.

Enligt *kungl. kungörelsen den 30 december 1856* skall det vara nederländska fartyg tillåtet att idka *kustfart* mellan hamnar i Sverige, så länge det är svenska fartyg medgivet att idka kustfart mellan hamnar i konungariket Nederländernas europeiska och västindiska besittningar.

Bestämmelserna om behandling som mest gynnad nation skola icke vara tillämpliga å de särskilda förmåner, som av Sverige äro medgivna eller kunna komma att medgivas norska undersåtar, så länge samma förmåner icke medgivas någon annan stats undersåtar, och icke heller å de medgivanden, som Sverige har beviljat eller framdeles kan komma att bevilja någon grannstat för att underlätta gränstrafiken.

Nederländska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *sjöpass* (lettres de mer).

New-Foundland: Se Storbritannien och Irland.

Norge: Enligt *kungl. kungörelsen angående de rättigheter, som i Sverige tillkomma norska fartyg och båtar, den 11 maj 1906* gäller:

att norska fartyg och båtar ävensom deras last skola, oavsett varifrån de avgått eller varthän de äro destinerade samt varifrån lasten förskriver sig eller varthän den är bestämd, här i riket åtnjuta enahanda behandling och rättigheter som svenska fartyg och båtar samt dessas last;

att nämnda förmån ej inbegriper rätt till *kustfart*;

att ej heller rätt till fraktfart å insjöar, floder eller kanaler är härigenom medgiven i vidare mån än som följer av bestämmelserna i gällande tullstadga och nådiga kungörelsen den 18 september 1874 angående rättighet till varuutförsel med främmande nationers fartyg från insjöar, floder och kanaler.

Norskt fartygs nationalitet bestyrkes medelst *nationalitetsbevis*.

Nya Zeeland: Se Storbritannien och Irland.

Persien: Enligt en *den 17 november 1857* avslutad *vänskaps- och handelstraktat* skola persiska fartyg i svenska hamnar icke vara underkastade andra avgifter än dem, som åligga fartyg, tillhörande den mest gynnade nation.

Polen: Enligt *handels- och sjöfartsavtal den 2 december 1924* åtnjuta polska fartyg och deras last i Sverige i alla hänseenden samma behandling som svenska fartyg och dessas last, oavsett varifrån fartygen avgått eller varthän de äro destinerade och oavsett varifrån lasten förskriver sig eller varthän den är bestämd. Sålunda skola, bland annat, polska fartyg och deras last å svenskt område icke vara underkastade andra eller högre avgifter eller pålagor, av vad slag eller benämning det vara må, och vare sig de utgå till förmån för staten, provinser, kommuner eller av regeringen bemyndigade institutioner, än svenska fartyg och dessas last.

Varje företrädesrätt och befrielse, som i förenämnda hänseenden kan komma att av Sverige medgivas en tredje makt, skall samtidigt och ovillkorligt jämväl tillerkännas Polen.

Fullständigt befriade från fartygsumgälder i Sveriges hamnar äro:

1) fartyg, som från någon ort, vilken det vara må, inkomma i barlast och i barlast åter utgå;

2) fartyg, som komma från någon svensk hamn till en eller flera hamnar inom Sverige samt kunna styrka, att de under samma resa i annan svensk hamn redan erlagt ifrågavarande avgifter;

3) fartyg, som frivilligt eller av tvingande orsaker inkommit i en hamn med last och därifrån åter utlöpa utan att hava företagit någon som helst handelsoperation.

Denna befrielse skall icke gälla lotsavgifter, hamnavgifter för fartyg, bogserings-, karantäns- och andra på fartyget vilande avgifter, vilka svenska och mest gynnade nations fartyg hava att i lika mån erlægga såsom gottgörelse för trafiken tjänande handräckningar och anordningar.

Polen skall icke på grund av bestämmelserna i avtalet kunna göra anspråk på de förmåner i fråga om skyldighet att anlita lots, som Sverige tillerkänt Finland och som äro omnämnda i deklarationen den 17 augusti 1872, och detta även för den händelse i nämnda deklaration medgivna förmåner framdeles skulle utvidgas att bliva tillämpliga å finska fartyg med en dräktighet av intill 100 nettoregister-ton.

Från bestämmelserna i avtalet göres vidare undantag i fråga om *kustfarten* samt beträffande befarande av inre naturliga eller konstgjorda vattenvägar. I sistnämnda hänseende skola för polska fartyg och deras last gälla enahanda villkor som för mest gynnade nations fartyg och dessas last, dock att avgifterna för fartyg och last icke skola utgå efter högre taxa än för svenska fartyg och deras last.

Från polsk sida skall icke på grund av avtalet kunna göras anspråk på de särskilda förmåner, som Sverige beviljat eller kan komma att bevilja Danmark eller Norge eller båda dessa länder, så länge samma förmåner icke beviljats ytterligare andra stater.

Polska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *certifikat* (certifikat okretowy).

Portugal: Enligt *deklaration av den 16 april 1904* är Portugal av Sverige till försäkrat den mest gynnade nations behandling i allt vad som angår sjöfart.

Bestämmelsen innefattar icke inrymmandet av de särskilda förmåner, som av Sverige äro eller kunna varda uteslutande medgivna Norge eller Danmark.

Till bestyrkande av sin nationalitet äro portugisiska fartyg försedda med, bland annat, *registreringscertifikat*, *sjöpass* och *sjömansrulla*.

Rumänien: Genom *ministeriella noter den 11 november* och *den 18 december 1922* har träffats provisorisk överenskommelse om ordnandet av de kommersiella och ekonomiska förbindelserna mellan Sverige och Rumänien på basis av ömsesidigt tillämpande av klausulen om mest gynnade nation.

Bestämmelserna i avtalet äro emellertid icke tillämpliga på *kustfarten* samt ej heller på de särskilda förmåner, som av Sverige kunna komma att medgivas Norge eller Danmark, så länge desamma ej bliva utsträckta till någon annan stat.

Rumänska fartygs nationalitet bestyrkes genom den handling, som benämnes *Act de Romanisare*.

Siam. *Den 19 december 1925* undertecknades ett *vänskaps-, handels- och sjöfartsavtal* mellan Siam och Sverige.¹

De Socialistiska Rådsrepublikernas Union: Enligt *handelsavtal den 15 mars 1924* skola handelsfartyg från De Socialistiska Rådsrepublikernas Union såväl som sådana fartygs last i Sveriges hamnar i alla avseenden åtnjuta samma behandling, lättnader, förmåner och skydd som fartyg från varje annat land och deras last. Denna bestämmelse har avseende å alla lättnader i fråga om kol och vatten, kaj- och ankarplats, torrdockor, kranar, varumagasin, reparationer och lotsning och över huvud alla tjänster, hjälpmedel och lokaler, vilka stå i samband med sjöfarten.

Avgifter av varje slag och benämning, vilka i det ena landets hamnar påläggas fartyg, tillhörande den ena parten eller dess medborgare, eller sådana fartygs last, skola icke överstiga de motsvarade avgifter, som påläggas fartyg från vilket som helst annat land eller deras last.

Den behandling, det skydd och de förmåner, som tillerkännas befäl, besättning och passagerare på sådana fartyg, skola i intet avseende vara mindre gynn-

¹ Dock äro ratifikationsinstrumenten ännu icke utväxlade.

samma än den behandling, det skydd och de förmåner, som tillerkännas medborgare från vilket som helst annat land.

Kustfarten undantages från bestämmelserna i traktaten.

Från rysk sida skall icke på grund av bestämmelserna i detta avtal anspråk kunna göras på förmån, som svenska regeringen har medgivit eller kan komma att medgiva Danmark eller Norge eller båda dessa länder, så länge icke samma förmån medgivits ytterligare något land.

Därjämte må ingendera parten med stöd av bestämmelsen om behandling som mest gynnad nation vad angår avgifter av varje slag och benämning å fartyg och last göra anspråk på rättigheter, förmåner eller lättnader, som den andra parten medgivit eller kan komma att medgiva uteslutande de länder, vilka erkänt Unionens regering de jure före den 15 februari 1924.

Nationaliteten av fartyg från De Socialistiska Rådsrepublikernas Union bestyrkes i regel genom *patent med bevis om rätten att segla under Unionens flagga*.

Spanien: Enligt *sjöfartstraktaten den 15 mars 1883* samt *deklarationen den 23 juni 1887* skola spanska fartyg, med eller utan last, ävensom deras laddningar, i Sverige, oavsett från vilken hamn fartygen komma samt varifrån lasten förskriver sig eller varthän den är bestämd, i alla hänseenden vid ankomsten, under kvarliggandet och vid avgäendet åtnjuta samma behandling som landets egna fartyg och dessas laddningar.

Från svensk sida skall i fråga om sjöfarten icke något privilegium, någon förmån eller frihet beviljas annan makts undersåtar, som icke samtidigt utsträcker till spansk sjöfart.

Med förbehåll av rättighet för vederbörande att uppbära särskilda för lokala behov avsedda avgifter, äro från sjöfarts- och hamnavgifter, lastpenningar och expeditonsavgifter i svenska hamnar spanska fartyg fullständigt befriade, om de från vilken ort som helst ankomma i barlast och åter utlöpa i barlast, ävensom när de, kommande från hamn i Sverige, anlöpa en eller flera svenska hamnar för att därstädes antingen lossa hela eller en del av sin last eller ock intaga ny last eller fyllnadslast och styrka, att de redan erlagt dessa avgifter; varjämte spanska fartyg, som av tvingande orsak inlöpa i svensk hamn, därstädes äro befriade från alla hamn- och sjöfartsavgifter som uppbäras av staten, därest de orsaker, vilka gjort det oundgängligt att söka nödhamn, äro giltiga och uppenbara, samt under förutsättning att ingen handelsoperation medelst lastning eller lossning av varor i nödhamn företages.

Traktatens bestämmelser äro icke tillämpliga å den för *kustfarten* gällande ordning.

Spanska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *seglationspass* (Real Patente de Navegación) och *folkpass* (Ról de Navegación).

Storbritannien och Irland: Enligt *handels- och sjöfartstraktaten den 18 mars 1826* och *kungl. kungörelsen den 26 oktober 1849* har — till motsvarighet för vissa ått svenska fartyg i brittiska hamnar medgivna förmåner — förordnats, att brittiska fartyg, som till svenska hamnar anlända, skola vid såväl inkommandet som utgåendet behandlas på samma sätt som inhemska fartyg i anseende till skepps- och hamnumgälder samt andra avgifter till kronan, städer eller enskilda inrättningar av vilken beskaffenhet som helst. Dessa bestämmelser äro tillämpliga även å fartyg tillhörande Kanada, New-Foundland, Nya Zeeland och Sydafrikanska Unionen.

På grund av *kungl. kungörelsen den 15 augusti 1854* må, så länge *kustfarten* mellan brittiska hamnar fortfar att för svenska fartyg vara fri och obehindrad, jämväl brittiska fartyg sådan fart mellan svenska hamnar idka.

Nationaliteten av fartyg och laddningar, som under brittisk flagga till svensk hamn ankomma, skall, jämlikt *kungl. brev den 23 maj 1828*, anses tillförlitligen

styrkt endast genom brittiske konsulns eller vice konsulns på stället i berörda avseende utfärdade *certifikat*.

Sydafrikanska Unionen: Se Storbritannien och Irland.

Tjeckoslovakien: Enligt *handels- och sjöfartsavtalet den 18 april 1925* skola tjeckoslovakiska fartyg och deras last i Sverige i alla hänseenden åtnjuta samma behandling som mest gynnad nations fartyg och deras last.

Undantagen från denna bestämmelse är dock rätten att bedriva *kustfart*.

Från tjeckoslovakisk sida skall icke på grund av bestämmelserna i avtalet anspråk kunna göras på de särskilda förmåner, som av Sverige beviljats eller kunna komma att beviljas Danmark eller Norge eller båda dessa stater, så länge icke samma förmåner beviljats ytterligare någon stat.

Tjeckoslovakiska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *fartygscertifikat*, som utställas av navigationsbyrån (plavebni úrad) i Prag.

Tyska riket: Enligt *handels- och sjöfartstraktat den 14 maj 1926* åtnjuta tyska fartyg och deras last i Sverige samma behandling som svenska fartyg och dessas last, oavsett varifrån fartygen avgått eller varthän de äro destinerade och oavsett varifrån lasten förskriver sig eller varthän den är bestämd.

Varje företrädesrättighet och befrielse, som i detta hänseende kan komma att av Sverige medgivas en tredje makt, skall samtidigt och ovillkorligen jämväl tillerkännas Tyskland.

Dessa bestämmelser äro icke tillämpliga på *kustfarten*. I fråga härom har dock Tyskland för sina fartyg rätt till alla de förmåner och företrädesrättigheter, som Sverige i detta avseende tillerkänt eller kan komma att tillerkänna någon tredje makt, under förutsättning att Tyskland inom sitt område tillerkänner svenska fartyg samma förmåner och företrädesrättigheter. Härvid gäller emellertid, att Tyskland icke skall göra anspråk på de förmåner, som i Sverige tillkomma andra länder endast på grund av ännu gällande äldre avtal, slutna före den 1 januari 1914.

Med avseende å transitering skola Sverige och Tyskland ömsesidigt mot varandra tillämpa bestämmelserna i den i Barcelona den 20 april 1921 undertecknade internationella konventionen angående transiteringsfrihet. Det är överenskommet, att även i detta avseende grundsatsen om mestgynnadnationsbehandling skall tillämpas.

Fullständigt befriade från fartygsumgälder och expeditonsavgifter i Sveriges hamnar äro:

1) fartyg, som från någon ort, vilken det vara må, inkomma i barlast och i barlast åter utgå;

2) fartyg, som från hamn inom Sverige ankomma till en eller flera hamnar inom Sverige samt kunna styrka, att de i annan svensk hamn redan erlagt ifrågavarande avgifter;

3) fartyg, som frivilligt eller av tvingande orsaker inkommit i en hamn med last och därifrån åter utlöpa utan att hava företagit någon som helst handelsoperation.

Denna befrielse skall icke gälla fyr- och båkavgifter, lotspengar, bogserings-, karantäns- och andra på fartyget vilande avgifter, vilka svenska och mest gynnad nations fartyg hava att i lika mån erlägga såsom gottgörelse för trafiken tjänande handräkningar och anordningar.

Tyskland skall ej göra anspråk på de särskilda förmåner i fråga om skyldighet att anlita lots, som Sverige tillerkänt Finland, och som äro omnämnda i deklarationen den 17 augusti 1872, detta även för den händelse i nämnda deklaration medgivna förmåner framdeles skulle utvidgas att bliva tillämpliga å finska fartyg med en dräktighet av intill 100 nettoregister-ton.

Tyska fartyg samt deras besättning och last skola på de inre farvattnen och

i de för den allmänna samfärdseln öppna flodhamnarna inom Sverige åtnjuta samma behandling som svenskt eller mest gynnad nations fartyg samt dessas besättning och last.

I den mån bestämmelserna i traktaten avse ömsesidig behandling såsom mest gynnad nation skola de icke vara tillämpliga å, bland annat, de särskilda förmåner, som Sverige tillerkänt eller må komma att tillerkänna Norge eller Danmark eller båda dessa länder, så länge samma förmåner icke tillerkänts ytterligare någon stat.

Tyska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *skeppscertifikat*; dock att, enligt *kungl. brev den 29 maj 1896*, därest tyskt fartyg icke är försett med vederbörligt skeppscertifikat, såsom giltig nationalitetshandling må erkännas *utdrag av skeppscertifikatet*, avfattat i enlighet med visst formulär (amtlich beglaubigter Auszug aus dem Schiffscertifikate).

Ungern: Jämlikt *handels- och sjöfartstraktat den 3 november 1873* skall den behandling, som i Sverige är förbehållen den nationella flaggan i allt vad som angår fartyg eller deras laddningar, vara tillförsäkrad ungerska fartyg.

Denna bestämmelse skall icke äga tillämpning å *kustfart*.

Ungerska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *fartygspatent*, utställt av överinspektionen för järnvägar och sjöfart.

Österrike: Enligt *handels- och sjöfartstraktat den 3 november 1873*, bekräftad genom *ministeriella noter den 10 november 1924*, skall den behandling, som i Sverige är förbehållen den nationella flaggan i allt vad som angår fartyg eller deras laddningar, vara tillförsäkrad österrikiska fartyg.

Denna bestämmelse skall icke äga tillämpning å *kustfart*.

Genom *ministeriella noter den 10 november 1924* förklaras, att Österrike icke skall kunna åberopa ovannämnda traktats bestämmelse för att fordra förmån, som Sverige medgivit eller kan komma att medgiva Danmark eller Norge eller båda dessa länder, så länge icke samma förmån medgivits någon annan stat.

Österrikiska fartygs nationalitet bestyrkes genom *registreringscertifikat* eller, provisoriskt, genom *flaggbevis*.

Sverige har den *31 oktober 1924* ratificerat konvention och stadga den 20 april 1921 rörande transiteringsfrihet. Denna konvention har i övrigt ratificerats av Albanien, Brittiska Indien, Brittiska riket, Bulgarien, Danmark, Finland, Frankrike, Grekland, Italien, Japan, Lettland, Nederländerna, Norge, Nya Zeeland, Polen, Rumänien, Schweiz, Tjeckoslovakien och Österrike.

Enligt § 3 av *kungl. förordningen med tulltaxa för inkommande varor den 9 juni 1911* är vara, som införes med främmande lands fartyg, såvitt icke särskilt annorlunda stadgas, ej underkastad högre *tullavgift* än enahanda vara, då den inkommer med svenskt fartyg.

Genom *kungl. kungörelsen den 18 september 1874* är förordnat, att *varuutförsel* må äga rum med främmande nationers fartyg från *insjöar, floder och kanaler*, under villkor att utförseln sker direkt till utrikes ort och att fartygen vid vederbörlig tullkammare utklarera; dock att härigenom ingen förändring skall äga rum i de bestämmelser, som angående fart med utländska fartyg från en till annan inrikes ort äro gällande.

Enligt *kungl. kungörelsen den 6 juni 1924* angående *handläggning av ansökningar om tillstånd för utländska fartyg att lossa från utlandet medförd last å annan ort vid flod, kanal eller insjö än stapelstad* skall ansökning om dylikt tillstånd, vad angår fartyg tillhörande nation, där svenska fartyg behandlas lika med samma nations

egna, ställas till och avgöras av generaltullstyrelsen men eljest ingivas till kommerskollegium, som äger att efter samråd med generaltullstyrelsen avgöra ansökningen. I följd härav och på grund av bestämmelser i gällande överenskommelser skola ansökningar av här ifrågavarande slag avgöras av generaltullstyrelsen beträffande danzigiska, engelska, estniska, finska, holländska, lettiska, norska, polska och tyska fartyg.

Med de här ovan omförmälda undantag för *belgiska, danska, franska, isländska, italienska, japanska, kinesiska, nederländska, portugisiska* samt *Storbritannien och Irlands* är rättighet att idka *kustfart* mellan svenska hamnar på grund av kungl. förklaring den 28 februari 1726 icke medgiven främmande länders fartyg.

Enligt *kungl. förordningen den 12 november 1880* angående *skeppsmätning* samt *kungl. kungörelsen den 18 maj 1894* angående *vissa ändringar i nämnda förordning* är föreskrivet, att alla fartyg, som i följd av sitt byggnads sätt kunna begagnas i handel och fraktfart, under vilken sistnämnda även räknas förandet av passagerare, skola mätas i överensstämmelse med bestämmelserna i sagda författningar; varande dock från denna ovillkorliga mätningsskyldighet undantagna fartyg, vilkas dräktighet icke överstiger 10 ton, fartyg, som äro avsedda för fiske och för sådant ändamål uteslutande användas, kronans bevärade och obevärade fartyg samt fartyg tillhörande främmande nation, med vilken överenskommelse träffats om ömsesidigt erkännande av fartygens inhemska mätbrev, så länge sådan överenskommelse äger gällande kraft.

Med tillämpning av nu återopade bestämmelser äro *från ommätning här i riket befriade*: Amerikas Förenta Staters, belgiska, chilenska, danska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, japanska, nederländska, norska, de Socialistiska Rådsrepublikernas Unions, spanska, Storbritannien och Irlands, tyska, ungerska samt österrikiska fartyg; och skall i avseende å tillgodonjutandet av omförmälda befrielse iakttagas beträffande:

Amerikas Förenta Staters fartyg:

a) *med mätbrev, utfärdade i hemlandet före den 1 april 1895:*

att Amerikas Förenta Staters *segelfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 31 december 1864, äro befriade från ommätning i svenska hamnar, varemot Amerikas Förenta Staters *ångfartyg*, försedda med sådana efter den 11 augusti 1882 utfärdade mätbrev, äro underkastade en partiell ommätning för bestämmande av avdraget för maskinrummet enligt den i Sverige antagna grund; dock att *fartyg*, som ankommer till svensk hamn, försett med nationellt mätbrev, skall äga tillgodonjuta avgiftsfrihet för sådana i fartygets nettodräktighet inräknade rum, som enligt här i riket gällande bestämmelser äro avgiftsfria, samt att, därest fartyget är försett med i Amerikas Förenta Stater utfärdat appendix, upptagande rymden av dessa rum, detta appendix skall ligga till grund för avdragen, men i annat fall, på befälhavarens anhållan, partiell ommätning ske av de rum, för vilka avgiftsfrihet sålunda blivit medgiven; skolande kostnaderna för den partiella ommätningen gäldas enligt bestämmelsen i kungl. förordningen angående skeppsmätning den 12 november 1880 samt beräknas endast för de verkliga uppmätta rummen;

b) *med mätbrev, utfärdade i hemlandet efter den 31 mars 1895:*

att Amerikas Förenta Staters *segelfartyg*, försedda med nationella registreringscertifikat, utfärdade efter den 31 mars 1895, vilka ankomma till svensk hamn, skola därstädes vara befriade från ommätning och den nettodräktighet, fartygen enligt nämnda certifikat äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna;

att Amerikas Förenta Staters *ångfartyg*, försedda med nationella registreringscertifikat, utfärdade efter den 31 mars 1895, skola i svenska hamnar vara under-

kastade en partiell ommätning för bestämmande av avdraget för maskinrummet enligt den i Sverige antagna grund; samt

att, då partiell ommätning ifrågakommer, avgiften för densamma skall beräknas enligt de i Sverige gällande bestämmelser, men dock endast för de verkligen uppmätta rummen;

skolande likväl, för den händelse i appendix till ett Amerikas Förenta Stater tillhörande ångfartygs nationella registreringscertifikat nettodräktigheten finnes beräknad i enlighet med de i Sverige gällande bestämmelser angående ångfartygs mätning, fartyget vara befriat från ommätning i svenska hamnar och den sålunda angivna nettodräktigheten läggas till grund för beräkningen av umgälderna;

Belgiska fartyg:

att belgiska *segelfartyg*, mätta efter den Moorsomska metoden, skola i svenska hamnar icke vara underkastade någon ommätning utan den i fartygens mätbrev angivna nettodräktighet anses lika med de inhemska fartygens nettodräktighet;

att samma frihet från ommätning tillkommer belgiska *ångfartyg* med det förbehåll, att vid beräkningen av nettodräktigheten tillämpas de regler för avdrag, vilka i Sverige äro gällande för inhemska fartyg, därvid avdragen skola så mycket som möjligt beräknas efter de i mätbreven angivna siffror och intet rum skall underkastas ommätning, vars innehåll finnes angivet i mätbrevet; skolande, i händelse belgiska ångfartyg äro försedda med nationella mätbrev, utvisande nettodräktigheten enligt de i kungl. förordningen den 18 maj 1894 fastställda regler, denna nettodräktighet, utan någon beräkning eller avdrag, anses utgöra den lagliga svenska dräktigheten; samt

att de belgiska mätbrev, på vilka förestående bestämmelser äro tillämpliga, utgöras av sådana, som av vederbörande myndigheter utfärdats efter ingången av år 1884;

dock att i svenska hamnar umgälder för belgiskt *fartyg*, vars nationella mätbrev är försett med uppgift å de rum, vilka icke inbegripits i bruttodräktigheten, samt å dessas storlek, skola beräknas efter den i mätbrevet upptagna nettodräktigheten med tillägg av den å samma handling antecknade rymden av öppna, i bruttodräktigheten icke inberäknade rum;

Chilenska fartyg:

att chilenska *fartyg*, försedda med mätningscertifikat, utfärdade i deras hemland av vederbörande myndighet efter den 31 december 1874, skola åtnjuta befrielse från ommätning i svensk hamn; och skall den nettodräktighet, fartyget enligt nämnda certifikat äger, läggas till grund för beräkningen av umgälder här i riket;

Danska fartyg:

följande allmänna bestämmelser, nämligen

att de i danska *fartygs* nationella mätbrev eller appendixmätbrev lämnade uppgifter angående fartygens dräktighet tillerkännas vitsord i Sverige, för så vitt och i den mån nedanstående bestämmelser icke giva anledning till avvikelser härutinnan;

att med nationellt mätbrev avses mätningshandling, som utfärdats på grund av mätning enligt regeln I, verkställd av dansk myndighet;

att danskt *maskindrivet fartyg*, som är försett endast med nationellt mätbrev, skall i Sverige underkastas endast sådan partiell mätning, som i fråga om bestämmande av nettodräktigheten här nedan särskilt omförmäles; skolande den sålunda beräknade nettodräktigheten läggas till grund för beräkning av de avgifter, vilka i Sverige skola erläggas efter tontalet;

att då danskt *maskindrivet fartyg* är försett med danskt appendixmätbrev, utfärdad enligt svenska skeppsmättningsföreskrifter, skall den i appendixmätbrevet angivna nettodräktigheten läggas till grund för beräkning av de avgifter, vilka i Sverige skola erläggas efter tontalet;

att då danskt *fartyg, annat än maskindrivet*, är försett med nationellt mätbrev, skall den i det nationella mätbrevet angivna nettodräktigheten läggas till grund för beräkning av de avgifter, vilka i Sverige skola erläggas efter tontalet;

att den här ovan avsedda partiella mätning av maskindrivet fartyg skall omfatta bestämmandet av bruttodräktigheten av rum ovan mätningssäck samt av avdraget för maskinrummet och för övriga såväl över som under mätningssäck belägna rum, för vilka avgiftsfrihet medgives i Sverige; skolande över sådan partiell mätning utfärdas mätningshandling, som skall gälla så länge det nationella mätbrevet, i anslutning till vilket mätningshandlingen utfärdats, äger giltighet;

att ovan omförmälda appendixmätbrev skola utfärdas efter vissa särskilda bestämmelser;

att de i Sverige av svensk myndighet verkställda mätningar av danskt fartyg skola vara underkastade sådan kontrollmätning och ommätning, som föreskrives i Sverige;

att, därest det visar sig, att uppgifterna i danskt fartygs nationella mätbrev eller appendixmätbrev icke överensstämmer med de verkliga förhållandena, kommerskollegium är berättigat att i erforderlig utsträckning föranstalta om fartygets kontrollmätning och ommätning samt att i förekommande fall låta utfärda ny mätningshandling;

att kostnaderna för verkställd mätning ävensom för kontrollmätning i avseende å i Sverige verkställd mätning av danskt fartyg skola beräknas och bestridas enligt de bestämmelser, som gälla i Sverige; dock att vid partiell mätning kostnaderna skola utgå endast för det verkliga uppmätta maskinrummet samt för den del av övriga uppmätta rum, som befinnes avgiftspliktig; samt

att kostnaderna för den kontrollmätning eller ommätning, varom kommerskollegium enligt vad ovan sagts äger föranstalta, skola bestridas av svenska statsverket; dock att, ifall mätningshandlingen skall ersättas med ny sådan, kostnaderna skola bestridas av fartygets ägare eller befälhavare i den utsträckning, svenska skeppsmättningsbestämmelser föreskriva;

varjämte tillsvidare skola lända till efterrättelse följande särskilda bestämmelser, nämligen

1:o att i Sverige skall erkännas danskt appendixmätbrev (Appendix-Maalebrev), som är utfärdad i överensstämmelse med och giltigt enligt särskild *överenskommelse av den 21 november 1925* ävensom sådan uppgift rörande nettodräktigheten av danskt ångfartyg (maskindrivet fartyg) enligt »German Rule», som omförmäles i *kungl. generaltullstyrelsens kungörelse den 14 oktober 1895 angående erkännande i Sverige av danska fartygs mätbrev* och som tillkommit före den 22 februari 1926;

2:o att, då danskt fartyg i Sverige allenast är försett med Interims-nationalitetscertifikat, skall, beträffande maskindrivet fartyg, den i sådant certifikat angivna dräktigheten av rummet under mätningssäck samt beträffande fartyg, annat än maskindrivet, den i sådant certifikat angivna nettodräktigheten, oaktat den till grund för beräkningen av dräktigheten liggande mätningförrättningen icke verkställts av dansk myndighet, tillerkännas vitsord under den tid, under vilken nämnda certifikat äger giltighet; samt

3:o att, då danskt fartyg i Sverige icke är försett med nationellt mätbrev, skall med mätning av fartyget anstå, där ägaren eller befälhavaren uppgiver, att fartyget, innan detsamma efter tontalet åvilande avgifter skola gäldas, kommer att mätas av dansk skeppsmätare och förses med nationellt mätbrev eller med appendixmätbrev;

Estniska fartyg:

att beträffande estniska fartyg tillämpas motsvarande bestämmelser som nedan omförmälas i fråga om fartyg från De Socialistiska Rådsrepublikernas Union;

Finska fartyg:¹

att finskt *fartyg*, mätt efter den s. k. Moorsomska mätningssystemet och försett med på grund härav utfärdat nationellt mätbrev eller s. k. appendixmätbrev, utfärdat enligt det engelska skeppsmätningssystemet, icke må i svensk hamn utan på därom av fartygets ägare eller befälhavare gjord framställning underkastas fullständig ommätning i och för bestämmande av fartygets dräktighet;

att finskt fartyg, som icke är försett med förenämnt mätbrev, skall i Sverige undergå mätning enligt härstädes gällande föreskrifter;

att, enär de svenska och finska mätningssystemen icke stå i fullständig överensstämmelse med varandra, skall ifråga om finskt fartyg, mätt efter den s. k. Moorsomska mätningssystemet och försett med på grund härav utfärdat nationellt mätbrev eller appendixmätbrev, utfärdat enligt det engelska skeppsmätningssystemet, den avgiftspliktiga dräktigheten bestämmas genom partiell ommätning i enlighet med följande närmare föreskrifter:

finskt *maskindrivet fartyg*, som är försett med nationellt mätbrev eller förenämnt appendixmätbrev, skall i svensk hamn undergå partiell ommätning; skolande i avseende å sådan partiell ommätning fartyget vara underkastat kontroll i enlighet med gällande svenska bestämmelser;

de efter nettotantalet utgående avgifterna skola i detta fall beräknas efter den avgiftspliktiga dräktighet, som erhålles på grund av ommätningen eller kontrollmätningen;

är finskt *maskindrivet fartyg* försett med av sjöfartsstyrelsen eller myndighet, tillsatt för kontroll av fartygs mätning, utfärdat bevis därom, att kontrollmätning blivit verkställd, vare fartyget befriat från kontrollmätning i svensk hamn;

finskt *fartyg, annat än maskindrivet*, som är försett med nationellt mätbrev, skall i svensk hamn icke vara underkastat partiell ommätning;

[dylikt fartyg skall dock vara skyldigt undergå kontrollmätning enligt de för svenskt fartyg i sådant avseende gällande bestämmelserna; skolande kostnaderna för sådan mätning bestridas av svenska statsverket; dock att, därest mätbrevet enligt nämnda bestämmelser bort, om fartyget varit svenskt, utbytas mot nytt mätbrev, mätningens kostnaderna skola gäldas av fartygets ägare eller befälhavare;]

de efter nettotantalet utgående avgifterna skola beräknas efter den i det nationella mätbrevet angivna avgiftspliktiga dräktigheten [eller, därest, efter verkställd kontrollmätning, svensk mätningshandling för fartyget utfärdats, efter den i nämnda mätningshandling angivna avgiftspliktiga dräktigheten;

finskt fartyg, annat än maskindrivet, försett med av sjöfartsstyrelsen eller myndighet, tillsatt för kontroll av fartygs mätning, utfärdat bevis därom, att kontrollmätning blivit verkställd, är befriat från kontrollmätning i svensk hamn;]

varjämte skall iakttagas:

att förenämnda partiella ommätning må, utom i och för beräkning av avdraget för maskkraften, avse allenast sådant rum, i fråga om vilket de svenska och finska mätningssystemen icke äro med varandra överensstämmande;

att kostnaderna för fullständig mätning och partiell ommätning skola beräknas och bestridas efter de bestämmelser, som för sådan mätning gälla i Sverige;

¹ De med liten stil inom parentes återgivna bestämmelserna skola enligt Kongl. Maj:ts beslut den 7 mars 1924 och kommerskollegii cirkulär den 19 i samma månad tills vidare icke äga tillämpning.

att, därest vid kontrollmätning eller partiell ommätning befinnes, att uppgift rörande volymen av förekommande rum icke tillkommit eller mättningsförfarandet eljest icke skett i överensstämmelse med gällande bestämmelser, skall anmälan härom av vederbörande förrättningsman skyndsamt göras hos kommerskollegium; samt

att, där fartygs ägare eller befälhavare sådant påfordrar, skall, oberoende av ovannämnda bestämmelser, kontrollmätning eller partiell ommätning äga rum; skolande kostnaderna för förrättningen i sådant fall gäldas av ägaren eller befälhavaren;

Franska fartyg:

att franska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 30 juni 1873, vilka ankomma till en svensk hamn, skola vara befriade från ommätning, och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i den svenska hamnen;

varemot franska *ångfartyg*, försedda med sådana mätbrev, äro underkastade en partiell ommätning för bestämmande av avdraget för maskinrummet enligt den i Sverige gällande grund, dock att från ommätning skola vara befriade de franska ångfartyg, för vilka den i art. 20 av *dekretet den 24 maj 1873* omnämnda övergångsbestämmelsen ej blivit tagen i anspråk¹, och skall den nettodräktighet, som i det nationella mätbrevet finnes angiven, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i Sveriges hamnar; skolande avgiften för den partiella ommätningen beräknas enligt de här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen;

Grekiska fartyg:

att grekiska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 30 juni 1878, vilka ankomma till svensk hamn, skola vara befriade från ommätning, och den avgiftspliktiga dräktighet, fartyget enligt nämnda mätbrev äger, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i svenska hamnar, såvida icke fartygets ägare eller befälhavare, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, begär en partiell ommätning av de rum, för vilka avdrag medgives enligt de i Sverige gällande bestämmelser;

att grekiska *ångfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 30 juni 1878, skola i svenska hamnar vara underkastade en partiell ommätning för bestämmande av avdraget för maskinrummet enligt den i Sverige antagna grund; skolande likväl, för den händelse i ett grekiskt ångfartygs mätbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. tyska regeln, till grund för beräkningen av umgälderna i svenska hamnar läggas den sålunda angivna nettodräktigheten med avdrag av de rum, för vilka avdrag medgivas i Sverige;

att ovannämnda partiella ommätning skall inskränkas till det allra nödvändigaste och icke omfatta de rum, vilkas innehåll finnas angivna i mätbrevet; samt att den partiella ommätningen skall verkställas utan någon avgift för fartyget;

Irländska fartyg: se Storbritannien och Irlands fartyg;

Italienska fartyg:

att italienska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 30 juni 1873, vilka ankomma till svensk hamn, skola vara befriade från ommätning, och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i den svenska hamnen,

¹ Ångfartyg som således äro uppmätta enligt den i Sverige antagna s. k. tyska regeln.

såvida icke fartygets befälhavare, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, begär en partiell ommätning av de rum, för vilka avdrag medgives enligt de i Sverige gällande bestämmelser;

att italienska *ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade efter den 30 juni 1883, skola i svenska hamnar vara underkastade en partiell ommätning för bestämmande av avdraget för maskinrummet enligt den i Sverige antagna grund; skolande likväl, för den händelse i ett italienskt ångfartygs mätbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. tyska regeln, till grund för beräkningen av umgälderna i de svenska hamnarna läggas den sålunda angivna nettodräktigheten med avdrag av de rum, för vilka avdrag medgives i Sverige;

att ovannämnda partiella ommätning skall inskränkas till det allra nödvändigaste och icke omfatta de rum, vilkas innehåll finnas angivna i mätbrevet;

att avgiften för den partiella ommätningen skall beräknas efter de här i riket gällande bestämmelser, men endast för de verkligen uppmätta rummen; samt

att, för den händelse italienska *segel- och ångfartyg* äro försedda med särskilda mätbrev, utfärdade av de italienska myndigheterna i enlighet med de i Sverige gällande bestämmelser angående skeppsmätning, dessa särskilda mätbrev skola läggas till grund för beräkningen av på samma fartyg vilande umgälder i de svenska hamnarna;

Japanska fartyg:

att japanska *segelfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Japan efter den 1 juli 1884, skola, då de ankomma till svensk hamn, vara befriade från ommätning och den avgiftspliktiga dräktighet som uppgivits i nämnda mätbrev, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i den svenska hamnen, såvida icke fartygets befälhavare, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, begär en partiell ommätning av de rum, för vilka avdrag medgives i Sverige men icke enligt i Japan gällande bestämmelser; skolande ommätningen inskränkas till de rum, vilka icke finnas angivna i det nationella mätbrevet;

att japanska *ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Japan efter den 1 juli 1884, skola i svenska hamnar vara underkastade en partiell ommätning för bestämmande av avdraget för maskinrummet enligt den i Sverige antagna grund; med rätt för fartygets befälhavare att, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, begära en partiell ommätning av de rum, för vilka avdrag medgives i Sverige men icke enligt de i Japan gällande bestämmelser; skolande likväl ommätningen inskränkas till de rum, vilka icke finnas angivna i det nationella mätbrevet; samt

att befrielse från ommätning medgives japanska *fartyg*, försedda med mätbrev, utvisande maskinrummets verkliga bruttomått enligt den tyska regeln;

Nederländska fartyg:

att nederländska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 31 december 1875, vilka ankomma till svensk hamn, skola vara befriade från ommätning och den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i den svenska hamnen;

att nederländska *ångfartyg*, försedda med enahanda mätbrev, i de fall då nettodräktigheten finnes uträknad enligt den s. k. tyska regeln, skola i svenska hamnar vara befriade från ommätning, varemot, i de fall, där nettodräktigheten finnes uträknad enligt den s. k. Donauregeln, fartygen skola i Sveriges hamnar vara underkastade en förhöjning av tre procent av nämnda dräktighet, därest icke fartygets ägare eller befälhavare i stället begär att få nettodräktigheten bestämd enligt den i Sverige antagna grund; samt

att avgiften för den partiella ommätningen beräknas enligt de här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för de verkligen uppmätta rummen;

Norska fartyg:

att beträffande norska fartyg gälla *allmänna* bestämmelser, motsvarande de här ovan i fråga om danska fartyg omförmälda, varjämte tillsvidare skola gälla följande *särskilda* bestämmelser, nämligen:

1:o att i Sverige skall erkännas norskt appendixmätbrev, som är utfärdat i överensstämmelse med och giltigt enligt särskild *överenskommelse den 22 december 1924* ävensom norskt appendixmätbrev, som före den 23 mars 1925 utfärdats i enlighet med *kungl. generaltullstyrelsens kungörelse den 6 augusti 1908* angående *norska ångfartygs förseende med appendixmätbrev, avsedda att läggas till grund för beräkning av fartygens umgälder i svenska hamnar*; samt

2:o att, då norskt fartyg i Sverige icke är försett med nationellt mätbrev, skall med mätning av fartyget anstå, där ägaren eller befälhavaren uppgiver, att fartyget, innan detsamma efter tontalet åvilande avgifter skola gäldas, kommer att mätas av norsk skeppsmätare och förses med nationellt mätbrev eller med appendixmätbrev;

De Socialistiska Rådsrepublikernas Unions fartyg:

att fartyg från Unionen, försedda med mätbrev enligt den Moorsomska metoden, skola i svenska hamnar icke vara underkastade någon ommätning för erläggande av skeppsavgifter, vilka skola beräknas efter nettodräktigheten;

att, enär de svenska bestämmelserna icke stå i fullständig överensstämmelse med bestämmelserna i den inom Unionen gällande förordningen, fartyg under Unionens flagga i svenska hamnar icke skola äga rätt att åtnjuta andra avdrag än som medgivnas enligt de i Sverige gällande bestämmelser, varemot de skola äga rätt att fordra, att nettodräktigheten beräknas på grundval av de i de nationella mätbreven eller i bihangen till desamma angivna siffror enligt den förordning, som är gällande i Sverige; samt

att, därest ett rum, för vilket avdrag är medgivet eller vilket bort inräknas i nettodräktigheten enligt i Sverige gällande lagar, icke är uppfört i det nationella mätbrevet eller i bihanget till detsamma, detta skall undergå ommätning och avgiften härför beräknas enligt de i Sverige gällande bestämmelser, dock endast för de verkligen uppmätta rummen;

Spanska fartyg:

att spanska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 31 december 1875, vilka ankomma till svensk hamn, skola vara befriade från ommätning, och den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i den svenska hamnen;

varemot spanska *ångfartyg*, försedda med sådana mätbrev, äro underkastade en partiell ommätning till bestämmande av avdraget för maskinrum, därest de icke jämväl äro försedda med särskilda mätbrev för Sverige, i vilka nämnda avdrag finnes uträknat enligt den i Sverige antagna grund; skolande avgiften för denna partiella ommätning beräknas enligt de här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för verkligen uppmätta rum;

Storbritannien och Irlands fartyg:

att brittiska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 30 april 1855, vilka ankomma till svensk hamn, skola vara befriade från ommätning och den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i den svenska hamnen;

att brittiskt *ångfartyg*, vilket på grund av den genom *kungl. generaltullstyrelsens kungörelse den 11 september 1882* kungjorda överenskommelse om ömsesidigt erkännande av svenska och brittiska fartygs i deras hemland utfärdade mätbrev, här i riket undergått partiell ommätning för bestämmande av avdraget för driv-

kraften, skall, såvida fartyget fortfarande är försett med samma nationella mätbrev, oförändrat, som det vid berörda mätning innehade, i svensk hamn fortfarande vara befriat från ommätning;

varemot annat brittiskt *ångfartyg*, som är försett med nationellt mätbrev, utfärdat efter den 30 april 1855, skall i svensk hamn vara underkastat en partiell ommätning för bestämmande, enligt den i Sverige antagna grund, ej mindre av bruttodräktigheten av rummen ovan mätningsdäcket, än även av avdraget för maskinrummet och för övriga såväl över som under mätningsdäcket belägna rum, för vilka avgiftsfrihet i Sverige är medgiven; samt

att, när partiell ommätning ifrågakommer, avgiften skall beräknas enligt de här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för det verkligen uppmätta maskinrummet samt för den del av övriga uppmätta rum, som finnes avgiftspliktig;

Tyska fartyg:

att i svenska hamnar erkännas utan ommätning tyska *segelfartygs* nationella mätbrev och de för tyska *ångfartyg* utfärdade appendixmätbrev (Specialausweise) rörande nettodräktigheten enligt svenska mätningsföreskrifter;

att då *ångfartyg* icke är försett med sådant appendixmätbrev, skola för utrönande av den nettodräktighet, som skall läggas till grund för beräkningen av skeppsumgålderna, avdragen för maskin-, ångpanne- och kolrum bestämmas genom ommätning av dessa rum i enlighet med svenska mätningsföreskrifter, varemot övriga erforderliga uppgifter skola tagas från det tyska mätbrevet; samt

att alla erforderliga ommätningar skola inskränkas till det nödvändigaste; skolande avgifterna för dessa mätningar beräknas endast för de verkligen ommätta rummen;

Ungerska fartyg:

att ungerska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 31 augusti 1871, vilka ankomma till svensk hamn, skola vara befriade från ommätning och den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgålderna i den svenska hamnen; samt

att ungerska *ångfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade i överensstämmelse med lag XVI av 1871 och varuti fartygets nettodräktighet finnes uträknad efter den s. k. tyska regeln, äro befriade från ommätning i svensk hamn; varemot ungerska ångfartyg, försedda med mätbrev, utfärdade i överensstämmelse med ungerska handelsministeriets förordning den 10 januari 1883, äro i svenska hamnar underkastade en partiell ommätning för bestämmande av avdraget för maskinrummet enligt den i Sverige antagna grund, skolande, när partiell ommätning ifrågakommer, avgiften beräknas enligt här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för de verkligen uppmätta rummen;

Österrikiska fartyg:

att österrikiska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 31 augusti 1871, vilka ankomma till svensk hamn, skola vara befriade från ommätning och den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgålderna i den svenska hamnen; samt

att österrikiska *ångfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade i överensstämmelse med den österrikiska lagen den 15 maj 1871, äro befriade från ommätning i svensk hamn; varemot österrikiska ångfartyg, försedda med mätbrev, utfärdade i överensstämmelse med österrikiska handelsministeriets förordningar den 1 december 1882 och den 24 januari 1883, äro i svenska hamnar underkastade en partiell ommätning för bestämmande av avdraget för maskinrummet enligt

den i Sverige antagna grund; skolande, när partiell ommätning ifrågakommer, avgiften beräknas enligt här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Detta får kommerskollegium, enligt föreskrifterna i Kungl. Maj:ts nådiga brev den 6 juli 1833 och den 10 december 1844, härigenom till allmän kännedom meddela. Stockholm den 19 augusti 1926.

K. A. FRYXELL.

C. E. LANDBERG.

Elin Rydeberg.

**Kungl. Maj:ts och Rikets Kommerskollegii kungörelse angående de för-
mäner i fråga om skeppsmätning, som på grund av traktater eller
särskilda överenskommelser tillkomma svenska fartyg i främmande
länders hamnar; given i Stockholm den 19 augusti 1926.**

Kungl. Maj:ts och rikets kommerskollegium gör ve-
terligt: att, på grund av traktater eller särskilda överenskommelser, följande
särskilda förmåner i fråga om skeppsmätning tillkomma svenska fartyg i nedan-
nämnda länders hamnar, nämligen:

Amerikas Förenta Stater. Svenska *fartyg*, vilka ankomma till Amerikas Förenta
Stater, skola anses äga den dräktighet, som finnes angiven i deras registrerings-
certifikat eller andra nationalitetshandlingar, och skola dessa fartyg, försedda
med nyssnämnda handlingar, vara befriade från ommätning i Amerikas Förenta
Staters hamnar, varjämte svenska *ångfartyg*, vilka äro försedda med ett appendix,
utvisande deras mätning enligt den så kallade engelska regeln, skola anses äga
den i detta appendix angivna dräktigheten och vara befriade från ommätning.

Belgien. Svenska *segelfartyg*, mätta efter den Moorsomska metoden, skola i
belgiska hamnar icke vara underkastade någon ommätning; utan den i fartygens
mätbrev angivna nettodräktigheten anses lika med de inhemska fartygens netto-
dräktighet.

Samma frihet från ommätning tillkommer även svenska *ångfartyg*, med det
förbehåll, att vid beräkningen av nettodräktigheten tillämpas de regler för av-
drag, vilka i Belgien gälla för inhemska fartyg, därvid avdragen skola så mycket
som möjligt beräknas efter de i mätbreven angivna siffror, och att intet rum skall
underkastas ommätning, vars innehåll finnes angivet i berörda mätbrev.

I händelse i bihanget till svenska ångfartygs mätbrev nettodräktigheten finnes
officiellt angiven enligt de i Belgien antagna regler, skall denna nettodräktighet,
utan någon beräkning eller något avdrag, anses utgöra den lagliga belgiska netto-
dräktigheten.

De mätbrev, på vilka förestående bestämmelser äro tillämpliga, utgöras av
sådana, som utfärdats efter den 30 juni 1894; skolande svenska fartyg, försedda
med mätbrev efter den Moorsomska metoden, utfärdade efter den 1 april 1881 men
före den 1 juli 1894, i belgiska hamnar fortfarande behandlas i enlighet med be-
stämmelserna i generaltullstyrelsens kungörelse den 18 februari 1884, vadan
alltså dessa fartyg vid ankomsten till belgiska hamnar äro, för beräkning av
skeppsumgälder, icke underkastade ommätning, utan skall den i skeppshand-
lingarna angivna avgiftspliktiga dräktighet anses såsom lika med inhemska farty-
gts avgiftspliktiga dräktighet.

Tillika gäller, att svenska fartyg, som anlöpa belgisk hamn, skola vara befriade från ommätning, därest de handlingar, som åtfölja fartygen, bland annat, angiva de öppna överbyggnadernas dräktighet, vilken i sådant fall kommer att fråndragas den i fartygets måtbrev angivna bruttodräktigheten.

Chile. Svenska fartyg, vilka äro försedda med måtbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, äro befriade från ommätning i republiken Chile.

Danmark. I fråga om svenska fartygs behandling i skeppsmätningshänseende i Danmark gälla följande allmänna bestämmelser.

De i svenska fartygs nationella måtbrev eller appendixmåtbrev lämnade uppgifter angående fartygens dräktighet tillerkännas vitsord i Danmark, för så vitt och i den mån nedanstående bestämmelser icke giva anledning till avvikelse därutinnan. Med nationellt måtbrev avses mätningshandling, som utfärdats på grund av mätning enligt regeln I, verkställd av svensk myndighet.

Svenskt maskindrivet fartyg, som är försett endast med nationellt måtbrev, skall i Danmark underkastas endast sådan partiell mätning, som i fråga om bestämmande av nettodräktigheten här nedan särskilt omförmäles. Den sålunda beräknade nettodräktigheten skall läggas till grund för beräkning av de avgifter, vilka i Danmark skola erläggas efter tontalet. Där det av fartygets ägare eller befälhavare påfordras, skall dock den i det nationella måtbrevet angivna nettodräktigheten läggas till grund för beräkning av de avgifter, vilka i Danmark skola erläggas efter tontalet.

Är sådant fartyg försett med svenskt appendixmåtbrev enligt danska skeppsmättningsregler, skall den i appendixmåtbrevet angivna nettodräktigheten läggas till grund för beräkning av de avgifter, vilka i Danmark skola erläggas efter tontalet.

Är svenskt fartyg, annat än maskindrivet, försett med nationellt måtbrev, skall den i det nationella måtbrevet angivna nettodräktigheten läggas till grund för beräkning av de avgifter, vilka i Danmark skola erläggas efter tontalet.

Förenämnda partiella mätning av maskindrivet fartyg skall omfatta bestämmande av bruttodräktigheten av rum ovan mätningssäck samt av avdraget för maskinrummet och för övriga såväl över som under mätningssäck belägna rum, för vilka avgiftsfrihet i Danmark medgives. Över sådan partiell mätning skall utfärdas mätningshandling, som skall gälla så länge det nationella måtbrevet, i anslutning till vilket mätningshandlingen utfärdats, äger giltighet.

Ovan omförmälda appendixmåtbrev skola utfärdas efter vissa särskilda bestämmelser.

De i Danmark av dansk myndighet verkställda mätningar av svenskt fartyg skola vara underkastade sådan kontrollmätning och ommätning, som föreskrives i Danmark.

Visar det sig, att uppgifterna i ett svenskt fartygs nationella måtbrev eller appendixmåtbrev icke överensstämmer med de verkliga förhållandena, är Registrerings- och Skipsmaalings-Bureauet i Köpenhamn berättigat att i erforderlig utsträckning föranstalta om fartygets kontrollmätning och ommätning samt att i förekommande fall låta utfärda ny mätningshandling.

Kostnaderna för verkställd mätning ävensom för kontrollmätning i avseende å i Danmark verkställd mätning av svenskt fartyg skola beräknas och bestridas enligt de bestämmelser, som gälla för motsvarande mätningförrättning i Danmark. Vid partiell mätning skola dock kostnaderna utgå endast för det verkliga uppmätta maskinrummet samt för den del av övriga uppmätta rum, som befinnes avgiftspliktig.

Kostnaderna för den kontrollmätning eller ommätning, varom förenämnda byrå enligt vad ovan nämnts äger föranstalta, skola bestridas av danska stats-

verket, dock att, ifall mätningshandlingen skall ersättas med ny sådan, kostnaderna skola bestridas av fartygets ägare eller befälhavare i den utsträckning, danska skeppsmättningsbestämmelser föreskriva.

Härjämte skola följande särskilda bestämmelser tills vidare lända till efterrättelse:

1:o Är svenskt maskindrivet fartyg försett med svenskt appendixmätbrev enligt danska eller engelska skeppsmättningsregler, skall den i appendixmätbrevet angivna nettodräktigheten tillerkännas vitsord i Danmark; varvid appendixmätbrevet dock äger giltighet allenast i anslutning till och under samma tid som fartygets nationella mätbrev.

2:o Är svenskt fartyg i Danmark allenast försett med Interimsnationalitets- och registreringscertifikat eller Interimsnationalitetscertifikat, skall den i sådant certifikat angivna nettodräktigheten, oaktat den till grund för beräkning av nämnda dräktighet liggande mättningsförrättningen icke verkställts av svensk myndighet, tillerkännas vitsord under den tid, under vilken nämnda certifikat äger giltighet.

3:o Är svenskt fartyg i Danmark icke försett med nationellt mätbrev, skall tillsvidare med mätning av fartyget anstå, där ägaren eller befälhavaren uppger, att fartyget, innan detsamma efter toantalet åvilande avgifter skola gäldas, kommer att mätas av svensk skeppsmätare och förses med nationellt mätbrev eller appendixmätbrev.

Estland. I fråga om svenska fartygs behandling i skeppsmätningshänseende i Estland tillämpas bestämmelser, motsvarande dem, som nedan omförmälas beträffande svenska fartyg i De Socialistiska Rådsrepublikernas Union.

Finland. Svenskt fartyg, mätt efter den s. k. Moorsomska mättningsmetoden och försett med på grund härav utfärdat nationellt mätbrev eller s. k. appendixmätbrev, utfärdat enligt det engelska skeppsmätningssystemet, må i finsk hamn icke utan på därom av fartygets ägare eller befälhavare gjord framställning underkastas fullständig ommätning i och för bestämmande av fartygets dräktighet.

Svenskt fartyg, som icke är försett med förenämnt mätbrev, skall i Finland undergå mätning enligt därstädes gällande föreskrifter.

Enär de svenska och finska mättningsbestämmelserna icke stå i fullständig överensstämmelse med varandra, skall i fråga om svenskt fartyg, mätt efter den s. k. Moorsomska mättningsmetoden och försett med på grund härav utfärdat nationellt mätbrev eller s. k. appendixmätbrev, utfärdat efter det engelska skeppsmätningssystemet, den avgiftspliktiga dräktigheten bestämmas genom partiell ommätning eller omräkning i enlighet med följande närmare föreskrifter:

I. Svenskt maskindrivet fartyg, som är försett med förenämnt appendixmätbrev, skall utom i nedan nämnda fall, i finsk hamn vara befriat från partiell ommätning och omräkning.

Finnes å dylikt fartyg rum med tonnageöppning, skyddsdeckrum eller annat enligt finska bestämmelser avgiftspliktigt påbyggnadsrum, vilket ej är inräknat i bruttodräktigheten enligt appendixmätbrevet, skall sådant rum i finsk hamn uppmätas och med undantag för 32 % (maskinavdrag) tilläggas den i appendixmätbrevet angivna nettodräktigheten; dock att, därest uppgift om volymen av ifrågakvarande rum finnes angiven i appendixmätbrevet, uppmätning av nämnda rum icke må ske, varemot omräkning med iakttagande av förenämnt undantag för 32 % skall verkställas.

Svenskt maskindrivet fartyg, som endast är försett med nationellt mätbrev, skall underkastas partiell ommätning eller omräkning; dock att, därest förenämnt rum skall inräknas i bruttodräktigheten och uppgift om volymen av detsamma

finnes angiven i det nationella mätbrevet, uppmätning av nämnda rum icke må ske, varemot omräkning skall verkställas.

De efter nettotontalet utgående avgifterna skola beräknas, i fall som i första stycket under I här ovan avses, efter den i appendixmätbrevet angivna avgiftspliktiga dräktigheten samt i fall, avsedda i andra och tredje styckena, efter den avgiftspliktiga dräktighet, som erhålles på grund av förenämnda ommätning eller omräkning.

II. Svenskt *fartyg*, annat än *maskindrivet*, som är försett med nationellt mätbrev, skall i finsk hamn icke vara underkastat partiell ommätning eller omräkning.

De efter nettotontalet utgående avgifterna skola i detta fall beräknas efter den i det nationella mätbrevet angivna avgiftspliktiga dräktigheten.

Förenämnda partiella ommätning eller omräkning må, utom i och för beräknande av avdraget för maskinkraften, avse allenast sådant rum, i fråga om vilket de svenska och finska mättningsbestämmelserna icke äro med varandra överensstämmande.

Kostnaderna för fullständig mätning, partiell ommätning och omräkning skola beräknas och bestridas efter de bestämmelser, som för sådan mätning eller räkning gälla i Finland.

Därest vid kontrollmätning, partiell ommätning eller omräkning befinnes, att uppgift rörande volymen av förekommande rum icke tillkommit eller mättningsförfarandet eljest icke skett i överensstämmelse med gällande bestämmelser, skall anmälan härom av vederbörande förrättningsman skyndsamt göras hos sjöfartsstyrelsen i Finland.

Där fartygs ägare eller befälhavare sådant påfordrar, skall, oberoende av ovan nämnda bestämmelser, kontrollmätning, partiell ommätning eller omräkning äga rum; kostnaderna för förrättningen skola i sådant fall gäldas av ägaren eller befälhavaren.

Frankrike. Svenska *segelfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, vilka ankomma till fransk hamn, äro befriade från ommätning, och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i hamnen.

Svenska *ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, skola likaledes vara befriade från ommätning i franska hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhavare begär att, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, avdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i Frankrike antagna grund, dock att, för den händelse i bihanget till ett svenskt ångfartygs mätbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. engelska regeln, den sålunda angivna dräktigheten skall läggas till grund för beräkningen av umgälderna i Frankrikes hamnar.

Avgiften för partiell ommätning skall beräknas enligt de i Frankrike gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Grekland. Svenska *segelfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 1 juli 1894, vilka ankomma till grekisk hamn, skola vara befriade från ommätning och till grund för beräkningen av umgälderna i de grekiska hamnarna skall läggas den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, med tillägg av de rum, för vilka avdrag icke medgives enligt de i Grekland gällande bestämmelser, och vilket tillägg skall beräknas efter de i mätbrevet angivna siffror.

Svenska *ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 1 juli 1894, skola vara befriade från ommätning i Greklands hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhavare begär att, för nedsättning av fartygets avgifts-

pliktiga dräktighet, avdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i Grekland antagna grund. För den händelse likväl att i bihanget till ett svenskt ångfartygs mätbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. Donauregeln, skall till grund för beräkningen av umgälderna i Greklands hamnar läggas den sålunda angivna nettodräktigheten med tillägg av de rum, för vilka avdrag icke medgives enligt de grekiska bestämmelserna, och vilket tillägg skall beräknas efter de i mätbrevet angivna siffror.

Ovannämnda partiella ommätning skall inskränkas till det allra nödvändigaste och skall icke omfatta de rum, vilkas innehåll finnas angivna i mätbrevet.

Den partiella ommätningen skall verkställas utan någon avgift för fartyget.

Vad angår svenska fartyg, försedda med mätbrev, utfärdade före den 1 juli 1894, har grekiska regeringen förklarat hinder icke möta mot att ett år 1881 träffat avtal fortfarande må på dem tillämpas. Beträffande dessa fartyg gäller alltså följande: *Segelfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, vilka ankomma till grekisk hamn, äro befriade från ommätning, och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i hamnen. *Ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, äro likaledes befriade från ommätning i Greklands hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhavare begär, att, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, avdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i Grekland antagna grund, vilket verkställs utan någon avgift för fartyget; skolande, för den händelse likväl att i bihanget till ett svenskt ångfartygs mätbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. Donauregeln, den sålunda angivna dräktigheten läggas till grund för beräkningen av umgälderna i Greklands hamnar.

Irland. se Storbritannien och Irland.

Italien. Svenska *segelfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 1 juli 1894, vilka ankomma till italiensk hamn, skola vara befriade från ommätning och till grund för beräkningen av umgälderna i de italienska hamnarna skall läggas den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, med tillägg av de rum, för vilka avdrag icke medgives enligt de i Italien gällande bestämmelser, och vilket tillägg skall beräknas efter de i mätbrevet angivna siffror.

Svenska *ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 1 juli 1894, skola vara befriade från ommätning i Italiens hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhavare begär att, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, avdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i Italien antagna grund. För den händelse likväl att i bihanget till ett svenskt ångfartygs mätbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. engelska regeln, skall till grund för beräkningen av umgälderna i Italiens hamnar läggas den sålunda angivna nettodräktigheten med tillägg av de rum, för vilka avdrag icke medgives enligt de italienska bestämmelserna, och vilket tillägg skall beräknas efter de i mätbrevet angivna siffror.

Ovannämnda partiella ommätning skall inskränkas till det allra nödvändigaste och skall icke omfatta de rum, vilkas innehåll finnas angivna i mätbrevet.

Avgiften för den partiella ommätningen skall beräknas efter de i Italien gällande bestämmelser, men endast för de verkligen uppmätta rummen.

För den händelse svenska segel- eller ångfartyg äro försedda med särskilda mätbrev, utfärdade av de svenska myndigheterna i enlighet med de i Italien gällande bestämmelser angående skeppsmätning, skola dessa särskilda mätbrev läggas till grund för beräkningen av de på nämnda fartyg vilande umgälderna i de italienska hamnarna.

Vad angår svenska fartyg, försedda med mätbrev, utfärdade före den 1 juli 1894, har italienska regeringen förklarat, att deklarationen av den 28 mars 1883 fortfarande komme att på dem tillämpas; gällande alltså beträffande dessa fartyg följande:

Segelfartyg, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, vilka ankomma till italiensk hamn, äro befriade från ommätning; och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i hamnen.

Ångfartyg, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, äro likaledes befriade från ommätning i Italiens hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhavare begär, att, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, avdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i Italien antagna grund; dock att, för den händelse att i bihanget till svenskt ångfartygs mätbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad efter den s. k. engelska regeln, den sålunda angivna dräktigheten skall läggas till grund för beräkningen av umgälderna i Italiens hamnar.

Avgiften för partiell ommätning skall beräknas enligt de i Italien gällande bestämmelser, men dock endast för de verkligen uppmätta rummen.

Japan. Svenska *segelfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, skola, då de ankomma till japansk hamn, vara befriade från ommätning, och skall till grund för beräkningen av umgälderna i den japanska hamnen läggas fartygens avgiftspliktiga dräktighet enligt nämnda mätbrev med tillägg av kubikinnehållet av de i mätbrevet angivna rum, för vilka avdrag icke medges enligt de i Japan gällande bestämmelser.

Svenska *ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, skola vara befriade från ommätning i Japans hamnar, och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga med tillägg, beräknat efter mätbrevet, av kubikinnehållet av de rum, för vilka avdrag icke medges i Japan, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i japanska hamnar, såvida icke fartygets befälhavare, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, begär, att avdraget för maskinrummet må beräknas enligt den i Japan antagna grund; dock att, för den händelse i bihanget till ett svenskt ångfartygs mätbrev fartygets nettodräktighet finnes beräknad enligt den s. k. engelska regeln, den sålunda angivna nettodräktigheten skall läggas till grund för beräkningen av umgälderna i Japans hamnar.

Mexico. Den dräktighet, som finnes angiven i svenska fartygs skeppshandlingar, skall läggas till grund för erläggandet i mexikanska hamnar av de avgifter, som utgå efter tontal.

Nederländerna. Svenska *segelfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, vilka ankomma till nederländsk hamn, äro befriade från ommätning, och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i hamnen.

Svenska *ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, äro likaledes befriade från ommätning i nederländska hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhavare begär, att, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, avdrag för maskinrummet och för kolrummen må beräknas enligt de bestämmelser, som finnas intagna i artikeln 23 av den nederländska förordningen av den 21 augusti 1875; dock att, för den händelse i bihanget till ett svenskt ångfartygs mätbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. Donauregeln, den sålunda angivna dräktigheten skall läggas till grund för beräkningen av umgälderna i de nederländska hamnarna.

Avgiften för partiell ommätning skall beräknas enligt de i Nederländerna gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Norge. I fråga om svenska fartygs behandling i skeppsmätningshänseende i Norge gälla följande allmänna bestämmelser.

De i svenska fartygs nationella mätbrev eller appendixmätbrev lämnade uppgifter angående fartygens dräktighet tillerkännas vitsord i Norge, för så vitt och i den mån nedanstående bestämmelser icke giva anledning till avvikelser därutinnan. Med nationellt mätbrev avses mätningshandling, som utfärdats på grund av mätning enligt regeln I, verkställd av svensk myndighet.

Svenskt maskindrivet fartyg, som är försett endast med nationellt mätbrev, skall i Norge underkastas endast sådan partiell mätning, som i fråga om bestämmande av nettodräktigheten här nedan särskilt omförmäles. Den sålunda beräknade nettodräktigheten skall läggas till grund för beräkning av de avgifter, vilka i Norge skola erläggas efter tontalet. Där det av fartygets ägare eller befälhavare påfordras, skall dock den i det nationella mätbrevet angivna nettodräktigheten läggas till grund för beräkning av de avgifter, vilka i Norge skola erläggas efter tontalet.

Är sådant fartyg försett med svenskt appendixmätbrev enligt norska eller engelska skeppsmättningsregler, skall den i appendixmätbrevet angivna nettodräktigheten läggas till grund för beräkning av de avgifter, vilka i Norge skola erläggas efter tontalet.

Är svenskt fartyg, annat än maskindrivet, försett med nationellt mätbrev, skall den i det nationella mätbrevet angivna nettodräktigheten läggas till grund för beräkning av de avgifter, vilka i Norge skola erläggas efter tontalet.

Förenämnda partiella mätning av maskindrivet fartyg skall omfatta bestämmande av bruttodräktigheten av rum ovan mätningssäck samt av avdraget för maskinrummet och för övriga såväl över som under mätningssäck belägna rum, för vilka avgiftsfrihet i Norge medgives. Över sådan partiell mätning skall utfärdas mätningssattest, som skall gälla så länge det nationella mätbrevet, i anslutning till vilket mätningssattesten utfärdats, äger giltighet.

Ovan omförmälda appendixmätbrev skola utfärdas efter vissa särskilda bestämmelser.

De i Norge av norsk myndighet verkställda mätningar av svenskt fartyg skola vara underkastade sådan kontrollmätning och ommätning, som föreskrives i Norge.

Visar det sig, att uppgifterna i ett svenskt fartygs nationella mätbrev eller appendixmätbrev icke överensstämmer med de verkliga förhållandena, är Kontrollrevisjonen för Skibsmålingen i Oslo berättigad att i erforderlig utsträckning föranstalta om fartygets kontrollmätning och ommätning samt att i förekommande fall utfärda ny mätningshandling.

Kostnaderna för verkställd mätning ävensom för kontrollmätning i avseende å i Norge verkställd mätning av svenskt fartyg skola beräknas och bestridas enligt de bestämmelser, som gälla för motsvarande mätningförrättning i Norge. Vid partiell mätning skola dock kostnaderna utgå endast för det verkliga uppmätta maskinrummet samt för den del av övriga uppmätta rum, som finnes avgiftspliktig.

Kostnaderna för den kontrollmätning eller ommätning, varom Kontrollrevisjonen enligt vad ovan nämnts äger föranstalta, skola bestridas av norska statsverket, dock att, ifall mätningshandlingen skall ersättas med ny sådan, kostnaderna skola bestridas av fartygets ägare eller befälhavare i den utsträckning, norska skeppsmättningsbestämmelser föreskriva.

Härjämte skola följande särskilda bestämmelser tills vidare lända till efterrättelse:

1:o Svenskt appendixmätbrev, som är utfärdat enligt norska eller engelska skeppsmättningsregler samt enligt regeln I, erkännes tills vidare i Norge, varvid appendixmätbrevet dock äger giltighet allenast i anslutning till och under samma tid som fartygets nationella mätbrev. Svenskt appendixmätbrev, som är dagtecknat före den 23 mars 1925 och som är utfärdat enligt norska eller engelska skeppsmättningsregler, erkännes tills vidare i Norge.

2:o Är svenskt fartyg i Norge icke försett med nationellt mätbrev, skall tills vidare med mätning av fartyget anstå, där ägaren eller befälhavaren uppger, att fartyget, innan detsamma efter tontalet åvilande avgifter skola gäldas, kommer att mätas av svensk skeppsmätare och förses med nationellt mätbrev eller med appendixmätbrev.

De Socialistiska Rådsrepublikernas Union. Svenska fartyg, mätta efter den Moorsomska metoden, skola i Unionens hamnar icke vara underkastade någon ommätning för erläggande av skeppsavgifter, vilka skola beräknas efter netto-dräktigheten. Enär de svenska bestämmelserna icke stå i fullständig överensstämmelse med bestämmelserna i den inom Unionen gällande förordningen, skola fartyg under svensk flagga i Unionens hamnar icke äga rätt att åtnjuta andra avdrag, än som medgivnas enligt de i Unionen gällande bestämmelser, varemot de skola äga rätt att fordra, att nettodräktigheten beräknas på grundval av de i de nationella mätbrev eller i bihangen till desamma angivna siffror enligt den förordning som är gällande i Unionen; dock att, för den händelse i bihanget till svenskt ångfartygs mätbrev avdraget för maskinrummet finnes uträknat enligt den s. k. engelska regeln, tontalet av detta avdrag skall utan ommätning tillerkännas giltighet i Unionens hamnar.

Om ett rum, för vilket avdrag är medgivet eller vilket bort inberäknas i nettodräktigheten enligt Unionens lagar, icke skulle vara uppfört i det svenska mätbrev eller i bihanget till detsamma, skall detta rum undergå ommätning; avgiften härför skall beräknas enligt de i Unionen gällande bestämmelser, dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Spanien. Svenska *segelfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, vilka ankomma till hamn i Spanien eller dess kolonier, äro befriade från ommätning, och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i hamnen.

Svenska *ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, äro likaledes befriade från ommätning i Spaniens och dess koloniers hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhavare begär att, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, avdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i nämnda rike och dess kolonier antagna grund; dock att, för den händelse att i bihanget till ett svenskt ångfartygs mätbrev fartygets nettodräktighet enligt den s. k. Donauregeln finnes angiven, denna dräktighet skall läggas till grund för beräkningen av umgälderna i Spaniens och dess koloniers hamnar.

Avgiften för den partiella ommätningen skall beräknas enligt de i Spanien gällande bestämmelser, men dock endast för verkliga uppmätta rum.

Storbritannien och Irland. Svenska *segelfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, vilka ankomma till hamn i brittiska riket, äro befriade från ommätning, och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i hamnen.

Svenska *ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, äro likaledes befriade från ommätning i brittiska rikets hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhavare begär att, för nedsättning av fartygets av-

giftspliktiga dräktighet, avdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i nämnda rike antagna grund, dock att, för den händelse i bihanget till ett svenskt ångfartygs mätbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. engelska regeln, den sålunda angivna dräktigheten skall läggas till grund för beräkningen av umgälderna i brittiska rikets hamnar.

När partiell ommätning ifrågakommer, skall avgiften beräknas enligt de i brittiska riket gällande bestämmelser, men dock endast för de verkligen uppmätta rummen.

Tyska riket. I tyska hamnar erkänns utan ommätning svenska *segel-* och *ångfartygs* nationella mätbrev ävensom de i bihanget till svenska ångfartygs mätbrev intagna uppgifter å den efter den engelska regeln uträknade avgiftspliktiga dräktigheten. Svenska *ångfartyg*, vilkas mätbrev icke utvisa den avgiftspliktiga dräktigheten efter den engelska regeln, kunna vid beräkning av skeppsumgälder göra anspråk på avdrag för maskin-, ångpanne- och kolrum enligt § 14 B och § 15 av tyska skeppsmättningsförordningen av den 1 mars 1895. Svenska *segel-* och *ångfartyg*, vilkas mätbrev äro utfärdade före den 1 juli 1894, kunna vid nyssnämnda beräkning göra anspråk på avdrag från den i deras mätbrev angivna dräktighet (dock icke om den utrönts efter den engelska regeln) för rum, avsedda utslutande för befälhavarens personliga begagnande, samt för båtsmans förrådsrum; skolandet detta avdrag i nödfall utrönas genom ommätning av nyssnämnda rum. Om ovan omfördälda avdrag på grund av omöjligheten av en ommätning icke kunna utrönas särskilt, kunna hamnmyndigheterna tillgodose fartygens ifrågavarande anspråk genom ett avdrag av vissa procent från den uti det svenska mätbrevet angivna avgiftspliktiga dräktighet; skolandet detta avdrag bestämmas: a) för utjämnande av olikheten i avdraget för maskin-, ångpanne- och kolrum till 10 procent; b) för de till befälhavarens personliga begagnande avsedda rum samt för båtsmans förrådsrum tillsammans till 2 procent av avgiftspliktiga dräktigheten.

Ungern. Svenska *segelfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, vilka ankomma till hamn i Ungern, äro befriade från ommätning, och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i hamnen.

Svenska *ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, äro likaledes befriade från ommätning i Ungerns hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhavare begär, att, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, avdrag för maskinrummet må beräknas enligt den s. k. engelska regeln, vars användande är medgivet i Ungern; dock att, för den händelse i bihanget till ett svenskt ångfartygs mätbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt berörda regel, den sålunda angivna dräktigheten skall läggas till grund för beräkningen av umgälderna i de ungerska hamnarna.

När partiell mätning ifrågakommer, skall avgiften beräknas enligt de i Ungern gällande bestämmelser, men dock endast för de verkligen uppmätta rummen.

Österrike. I fråga om svenska fartygs behandling i skeppsmättningshänseende i Österrike gälla bestämmelser, motsvarande dem, som ovan omfördälda i fråga om svenska fartygs behandling i nämnda hänseende i Ungern.

☞ Enligt kommerskollegium på sin tid meddelad underrättelse från konsuln i San Domingo, lägges det i främmande fartygs mätbrev angivna registertontal till grund för beräkningen av ton- och hamnavgifter i republiken San Domingos hamnar.

De svenska ångfartyg i **turkiska** hamnar påvilande avgifter beräknas efter den i (bihangen till) fartygens mätbrev angivna nettodräktighet enligt den s. k. engelska regeln.

Detta får kommerskollegium, enligt föreskrift i nådigt brev den 8 september 1893, härigenom meddela. Stockholm den 19 augusti 1926.

K. A. FRYXELL.

AXEL LINDBLAD.

Elin Rydeberg.